

Elsevər
Məsimli

Bir vergül kimi

Gəlib-gəlməyəli bir gün dünyaya,
Axdı gözlərimin yaşı sel kimi.
Hələ qəm sözünü başa salmamış,
Saldı saçlarıma dəni yel kimi.

Bir əlim mürəkkəb içində qaldı,
Bir əlim əkində-biçində qaldı.
Dünya toy günündə bir hava çaldı,
Susdum, budaq üstə, ah bülbül kimi.

Naleyi-zarımı duyan olmadı,
Qəmli sözlərimə uyan olmadı.
Yoxsa bir dərdimə həyan olmadı,
Saraldım içimdə tər sünbül kimi.

Xoş gəldi ellərə yanğılı sözüm,
Sinəmdə qalmaqda bir azca dözüüm.
Aman da vermədi çayımı süzüüm,
Qaldım öz cümləmdə bir vergül kimi.

Yağış yağır gündüz-gecə,
Yağış yağır sellər kimi.
Yağır göydən yerə necə,
Gurşad kimi - yellər kimi.

Hər damcı fəryad qoparır,
Yurdu bəndindən qoparır.
Yer ağlayır - göy ağlayır,
Naləli dillər kimi.

Yağış belə yağmamışdı,
Haray-haray qopmamışdı.
Yer sanki, həsrət qalmışdı,
İllər kimi - günlər kimi.

Yer oynadı, göy oynadı,
Dağ oynadı, daş oynadı.
Qəmlərə sirdaş oynadı,
Susdu qərinələr kimi.

Bir kişinin nəsihəti

Çox dərinə getmə dedi, bir kişi,
Dedim: babam, sağol hörmətin olsun.
Ötmüşdü dəyəsən yaşı yetmiş,
Dedi: balam xətir-izlətin olun.

Əzəldən fani də olsa da dünya,
Olsa da mənası quru bir rəya...
Səni azdırmasın yalançı sevdə,
Ağıldan dəyərlili qismətin olsun.

Əvvəlki dünyaya bənzəmir dünya,
Kompüter dünyası olubdu guya.
Vallahı azdırır bizi bu sevdə,
Kaş eldə dəyərin-hörmətin olsun.

Bu kompüter bir ötəri sevdədi,
Bu da belə bir yalandı-röyadı.
Həqiqət özgədi, başqa mənadı
Yaxşılıq adında sərvətin olsun.

Ağıl dəryasısan - dedim ay babam,
Dədə Qorqud misalısən ay babam.
Dedu: belə öyrədiylər ay balam,
Dedim: şükür əzəl ibrətim olsun.

Üç günlük bu dünyanın,
üçü də gözəl olsa -
dördüncüyə nə qalar
Bəs dünyada,

ay bala!?

Belə deyib,
bir gün mənə
Nəsihət verdi babam.
Bu nağıllar dünyasında
Məsləhət öyrən, balam.

Sən özünü öyrətməsən,
balan da öyrənməyəcək.
Bağçasında gül əkənin,
balası da gül əkəcək.
Ancaq bircə üstündən
Əsən yellərin sirri,
qalacaq bur dünyanın
özünü kimi naməlum.
Kim desə ki,
bu yolun
sağlı məlum -
solu məlum!?

Yalan deyir, inanma...
Bu dünyanın hər sirri,
naməlumdu-naməlum.
Ən gözəli bağçanda,
çiçəklər ək qəlbinin
şirin arzuları tək.
Niyyətlərin necəsə,
əməllərin nə cürsə
əkdiyən o güllərin
qoxusu da göylərdən
elə o cür gələcək!?
Ömrünün ahıl çağında,
Bu dünya öz sirrini
Sənə məlum edəcək
Ötənlərin sirri kimi,
elə bil.

Başın üstə
Bir gözetçi
Mələk durub gözlərinin
düz əicinə baxacaq,
O zaman çayların suyu
daha ləl axmayacaq!?
Deyəcəksən
öz-özünə
Bu işin sirri sən demə,
Üç günlük bu dünyanın.

Aşıq qardaş, al sazınla
Yada sal Yanıq Kərəmi.
Yoxsa öldürməkdə fikrin,
Sinəsi yanmış Dilqəmi.

Şairin qəmdir azarı,
Bağlanıb elin bazarı.
Seyr elə xarabazarı,
Gedib o çağların dəmi.

Şeir də bir adət oldu -
Kiminə bir sərvət oldu,
O birinə zülmət oldu.
Dərviş olan çəkdi qəmi.

Uzaqlardan gəlir səsim,
Yox olur birdən nəfəsim.
İnnən belə yüz yol əsim,
Göylər doldurmaz badəmi.

Nəyəmsə də, buyam elə
Gah su oldum, döndüm yelə.
Bu imiş qismətim dədə,
Göylər doldurdu kuzəmi.

Bu dünya bir ələkdə

İnanırıq
şək-şübhəsiz,
A qardaş
qəza-qədərə...
Allah
ağıl da verib,
onunla
bir yerdə bizə!?
Odun od olduğunu
bilə-bilə
Özünü
Oda atma-insan deyə?!
Ulu məhəbbət varsa,
Ölməz həqiqət də var
Bir-birinə
bağlıdı,
Hər bir şey
bu Yer üzündə.
Qəzavü-qədərdən gəlir,
Ölüm-itim də.
Özünü oddan qoru -
ancaq düşünmə
hər şeyin
Səbəbin bilərəm - deyə.
Səbəbin
biri Yerdədi -
Səbəbin

biri Göydə.
Vəzifən odur ancaq,
Ulu Rəbb-inə
Şükür elə.
Şükür ilə yetəcəksən,
Geci-tezi diləyinə.
Bu dünya bir ələkdə,
bir də dəyirman.
Un ələyən təkənin
Gözündədi hər möcüzə.
Ələni taleyimiz
buğdanın dəni kimi.
Şükür edək,
Biz gərək daim
O gözəgörünməzə.
Nə yaxşıya
Yaxşı deyək -
Nə pisə pis deyək elə!?
Hər kəsi yaradıbdı,
Ulu Rəbb-imiz
Əzəldən bir ölçüdə -
ayrı-ayrı sifətdə -
başqa-başqa biçimdə.
Dünya bir tərəzidi -
dəyirman daşı
hərlənir.
Əzəldən bu tərəzinin gözündə.
Sirrini sirdəşə verməyən,
Bir mizanın ölçüsündə.

Bilən bilir

Dünya yoldu, biz yolçu
Gələn bilir-gedən bilir.
Varmı udan bir oyunçu,
Bilən bilir, bilən bilir.

Ölüm haqdı, dedi aşiq
Bizə qalır bir barışıq.
Bir az quru, bir az yaşlıq,
Cənazəylə kəfən bilir.

Hələ yaşın azdı bala,
Bir bələdə var min bələ
Olur hər bəndə mübtəla
Haqqı əzəl bilən bilir.

Yüz il səfa sürsən belə,
Muradına yetsən belə,
Şah dəstini geysin belə,
Xeyri yoxdu, çəkən bilir.

Elsevərin qayəsi var,
Bircə sözdə sayəsi var,
Haqqın gizli ayə-si var,
Müəmmarı bilən bilir.

(Vaqif Bayatının "Səs" şeirində)

Bir səs olub uçuram,
dərələrdən-dərələrə.
Yel olub qarışırım,
təpələrdən-təpələrə.
Səsim sanki,
brulğana çevrilir,
bu kürədən o kürəyə.
Bənzəyirəm elə bil,
ərəb dilindəki
"Tı" hərfinə.
O an aydın olur,
hər şey mənə
birdən-birə
hər insan bu dünyaya
səs kimi gəlir,
şəair demiş.
Səsdən doğulur sanki,
Səs-ə dönür insan.
Dalğalar kimi
dənizlərdən-dənizə,
Külək kimi
ölkələrdən-ölkələrə
gəzir insan.
Şair demiş,
Bir səs kimi
Gəlib qoca dünyaya -
Səs kimi də köçür insan.
Bir də ölüb gedəndən
Min il sonra da,
Səsə qalır aləmdə
bir xoş sədası kimi.

